

ЛАНЦЮГИ ПОСТАВОК ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ТРЕНД

Актуалізація ланцюгів поставок у функціонуванні галузей переробної промисловості привела до інтенсивного розвитку теорії логістики в напрямі до однієї із альтернативних концепцій побудови моделей бізнесу глобальних організацій. В її основу покладено такі парадигми, як: зростання інтегрованості та системності дій, поглиблення процесів аутсорсингу та пріоритетність набуття ключових компетенцій, посилення масової індивідуалізації, полікритеріальність в обслуговуванні клієнтів/споживачів тощо. Цим до певної міри зумовлено стирання граней, розмивання меж традиційних та нових галузей економічної науки, "дрейфування" та взаємопроникнення їхніх теоретичних підвалин. Не оминуло це і логістику, яка задекларувала своє пріоритетне право на обумовлення регламенту створення і функціонування ланцюгів поставок продукції як особливої форми системи, передусім логістичної системи. Оскільки підходи ґрунтуються на ототожненні сутнісного аспекту ланцюгів поставок і систем логістики, до перших можна застосовувати принципи побудови систем логістики:

- принцип інтегральності - а отже, взаємозалежності, щоб система логістики була внутрішньо цілісною і порівнянною з її оточенням;
- принцип прозорості - система повинна бути простою і виразною, щоб усі організаційно-адміністративні й виконавчі процедури можна було виконати в кожній ситуації;
- принцип узгодженості стратегічних планів з виконавчими можливостями системи логістики. Система логістики повинна бути так організована, щоб могла ефективно задовольняти потреби споживачів, одержувачів;
- принцип оптимальної раціональності, тобто економічності сил і засобів системи логістики;
- принцип мобільності - означає таке оснащення системи логістики, щоб забезпечити виконання завдань у важких умовах і несприятливих ситуаціях;
- принцип безпеки - тобто сили і засоби логістичної системи повинні бути так територіально розміщені, щоб можна було мінімізувати збитки у разі виявлення загрози;
- принцип неперервності живлення означає таке переміщення потоків живлення засобів і послуг, а також інформації та рішень, яке повинно відбуватися згідно з очікуваннями адресатів;
- принцип еластичного й ефективного керування;
- принцип планової доцільності (кожний план повинен охоплювати різні часові проміжки);
- принцип функціональності - означає, що в кожній системі необхідно забезпечити функціональність переміщення благ і послуг, а також потоків інформації та рішень.

Принципи побудови ланцюгів поставок відповідно ідентифікували засади управління ними:

- 1) ланцюг поставок трактується як одна сукупність, а не як множина окремих сегментів, які охоплюють окремі сфери, що відповідають таким функціям підприємства, як постачання, вироблення, дистрибуція і продаж;
- 2) управління ланцюгом поставок вимагає стратегічного прийняття рішень і від того, власне кажучи, залежить. Забезпечення поставок - це спільна мета практично всіх функцій в ланцюзі, тому що істотно впливає на загальні витрати і частки ринку;
- 3) в управлінні ланцюгом поставок склався інший погляд на роль запасів, які використовуються ж остаточний, а не основний механізм урівноваження;
- 4) управління ланцюгом потребує нового підходу до систем, а саме їх інтеграції, а не тільки з'єднання сегментів.

Управління ланцюгом поставок - це активне управління процедурами, які виконуються в межах ланцюга поставок, а також стосунками, що склались між окремими його ланками, з метою максимізації вартості для клієнта, а також досягнення тривалої конкурентної переваги. Це свідомі зусилля фірми або групи фірм, що має на меті побудову й експлуатацію ланцюгів поставок у якнайефективніший і найрезультативніший спосіб.